

3. Третото правно основание е изведено от „неоснователно обогатяване — нарушение на правото на справедлив съдебен процес“.

Жалбата не може да се счита за просрочена, тъй като във фиша за заплата не се съдържат данни за това правно основание. Жалбоподателката може да твърди, че е налице неоснователно обогатяване в полза на Комисията едва от момента, в който е получила решението за отпускане и определяне размера на пенсията, тоест 26 май 2010 г. Всъщност в нито един момент жалбоподателката не е знаела какъв е размерът на платените суми, тъй като никога не е получавала съответните съобщения от отговарящите за това служби на Комисията. Следва да се припомни също, че Комисията е получила актуализиран еквивалент на по-рано придобитите в INPS в Италия пенсионни права, като тези права са били прехвърлени към общностния пенсионен режим и по този начин е възникнало несъответствие между пенсията, получавана от жалбоподателката, и вноските, заплащани от нея по време на прослужените години. Така, администрацията най-напред е поискала определени вноски, а след това е

отпуснала пенсия за прослужено време и старост, която е по-ниска в сравнение с действително прослужените години, като по този начин самата тя се е обогатила неоснователно в ущърб на собствените си длъжностни лица.

**Определение на Общия съд от 6 август 2012 г. —
Makhlouf/Съвет**

(Дело T-82/12) ⁽¹⁾

(2012/C 295/56)

Език на производството: френски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 109, 14.4.2012 г.